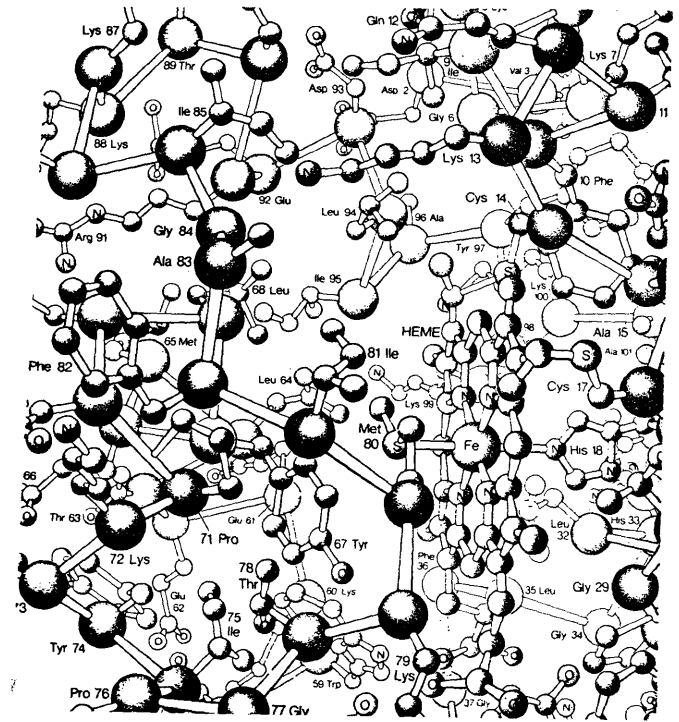

اثر محیط بر روی صفات باکتری

دکتر منوچهر دزفولیان

جهت پلی نوکلئوتید خوانده میشود. تعداد نوکلئوتیدهایی که در ساختمان هر یک از دو زنجیره DNA باکتری بکار رفته برابر ده میلیون تعیین شده است. هر مولکول DNA متشکل از دو تا سه هزار ژن میباشد که هر یک در تعیین ساختمان یکنوع پروتئین (آنزیم) دخالت مستقیم دارد. یکی از ژنهای باکتری بنام بتاگالاکتوزیداز اخیراً از کروموزم آن مجزا گردیده است. این ژن از ۴ هزار جفت نوکلئوتید ساخته شده و عمل آن تعیین ساختمان پروتئینی بهمان نام است. این پروتئین که خاصیت آنزیمی دارد میتواند بر روی قند لاکتوز اثر کرده، آنرا به گلوکز و گالاکتوز تبدیل نماید. باین ترتیب ژن مزبور با ایجاد کردن یک آنزیم قابلیت (صفت) تجزیه لاکتوز را در سلول باکتری بوجود آورده است. از این بحث چنین نتیجه میگیریم که ژنها از طریق سنتز پروتئینها (آنزیمها) عملاً کنترل صفات سلول را عهده دار میباشند. چون ژنها در نتیجه تقسیم سلول از نسلی به نسل دیگر انتقال می یابند و صفات تحت کنترل خود را نیز منتقل میسازند، بنابراین در علم ژنتیک آنها را عوامل انتقال دهنده صفات یا عوامل ارثی مینامند. گرچه کروموزم (DNA) سلول باکتری از چند هزار ژن ساخته شده و بنابراین قادر به سنتز چندین هزار نوع پروتئین است

گرچه صفات موجودات زنده بوسیله عوامل مخصوص بنام ژن کنترل و تنظیم میگردد، معیناً مطالعات اخیر نشان میدهد که ژنهای مختلف نیز تحت تأثیر محیط زیست خود میباشند و فعالیت یا عدم فعالیت آنها بوجود یا عدم وجود عواملی در این محیط بستگی دارد. اغلب اطلاعاتی که در این زمینه کسب گردیده نتیجه بررسیهایی است که بوسیله محققین بر روی سلول باکتری انجام گرفته است.

باکتریها که در رده موجودات ذره بینی طبقه بندی میشوند بعلت کوچکی جثه با چشم غیر مسلح قابل رؤیت نیستند و برای مشاهده آنها از میکروسکپ استفاده میشود. جزئیات ساختمان سلول باکتری بوسیله میکروسکپ الکترونی روشهای بیوشیمیایی مشخص گردیده است. این مطالعات نشان میدهد که سلول باکتری از قسمتهای دیواره، غشاء، سینتوپلاسم وهسته (یا کروموزم) ساخته شده است.

هسته یا کروموزم باکتری از یک مولکول اسید دزاکسی ریبونوکلئیک یا DNA ساخته شده است. این ماده شیمیایی که اولین بار توسط واتسن و کریک کشف گردید از دو رشته یازنجیره مارپیچی که بدور هم پیچیده، ساخته شده است. هر یک از دو زنجیره DNA از واحدهای متعدد نوکلئوتید ترکیب یافته و باین

اما عملاً بیش از ۸۰۰ نوع پروتئین در يك سلول یافت نمیشود. علت کمبود این ماده آنست که در هر زمان فقط تعداد معینی از ژن‌های سلول فعال بوده و بقیه غیر فعال هستند. فعالیت ژن‌ها با شرایط محیط زیست بستگی دارد مثلاً اگر ژنی در تحت شرایط معینی غیر فعال باشد ممکن است با تغییر شرایط مجدداً فعال گردد. معمولاً فعالیت یا عدم فعالیت ژن‌ها با احتیاجات سلول بستگی دارد.

ژن‌هایی که هدایت سنتز (ساخته شدن) پروتئین‌ها را بعهده دارند ژن‌های ساختمانی (Structural Genes) نام دارند. فعالیت ژن‌های ساختمانی تحت کنترل ژن‌های دیگرست که ژن‌های اوپراتور (Operator Genes) و تنظیم کننده (Regulator Genes) نامیده میشوند. معمولاً يك یا چند ژن ساختمانی در مجاورت يك ژن اوپراتور قرار دارد و ژن تنظیم کننده آنها محل جداگانه‌ای از مولکول DNA را اشغال کرده است. هر ژن تنظیم کننده قادر به سنتز پروتئینی است که رپرسور (Repressor) نامیده میشود. بعضی از رپرسورها بصورت فعال و بعضی بصورت غیر فعال در داخل سلول یافت میشوند. ترکیب رپرسور فعال با اوپراتور منجر به از بین رفتن فعالیت ژن‌های ساختمانی مجاور آن می‌گردد. بعضی از عوامل محیط زیست باکتری در اثر ترکیب بارپرسور موجب فعالیت یا عدم فعالیت آن می‌گردند و از این طریق در تنظیم سنتز پروتئین‌ها دخالت میکنند. این عوامل محیطی شامل ایجاد کننده‌ها (Inducers) کورپرسورها (Co-repressors) میباشند که ذیلاً بشرح آنها می‌پردازیم.

ایجاد کننده‌ها بارپرسورهای فعال ترکیب گردیده، آنها را غیر فعال می‌سازند. چون رپرسور غیر فعال نمی‌تواند با اوپراتور ترکیب گردد بنابراین بر روی ژن‌های ساختمانی مربوط بخود نیز اثری ندارد. مثلاً کلی باسیل (باکتری E. coli) در محیطی که حاوی لاکتوز است آنزیمی بنام بتا گالاکتوزیداز سنتز تولید نمیکند. این آنزیم که بخارج سلول ترشح میشود قند لاکتوز را به گلوکز و گالاکتوز بدل می‌سازد که پس از جذب سلول بمصرف میرسد. بدیهی است که در این شرایط فعالیت آنزیم باحیات سلول بستگی دارد. در صورتیکه لاکتوز بمولکولهای کوچکتري تجزیه نگردد سلول باکتری نمی‌تواند از آن بعنوان ماده غذائی استفاده کند. اگر در محیط کشت باکتری بجای لاکتوز قند گلوکز قرار دهیم، سلول باکتری بدون سنتز آنزیم بتا گالاکتوزیداز به زندگی خود ادامه میدهد. ژن بتا گالاکتوزیداز فقط در حضور لاکتوز فعال است. لاکتوز که يك عامل ایجاد کننده است بارپرسور فعال ترکیب شده، آنرا از فعالیت باز میدارد. رپرسور غیر فعال

نمی‌تواند با اوپراتور مربوطه ترکیب گردد و در نتیجه ژن‌های ساختمانی بصورت غیر فعال باقی می‌مانند. در غیاب لاکتوز رپرسور فعال با اوپراتور ترکیب میشود و ژن بتا گالاکتوزیداز را غیر فعال می‌سازد.

کورپرسورها با رپرسور غیر فعال ترکیب شده، آنرا بصورت فعال در می‌آورند. رپرسور فعال شده پس از ترکیب با اوپراتور مربوطه موجب عدم فعالیت ژن‌های مجاور آن میگردد. برای مثال کلی باسیل میتواند در محیطی که شامل آب و قند و نمکهای مختلف است رشد کند. در این شرایط سلول باکتری کلیه آنزیم‌هایی را که برای سنتز اسیدهای آمینه لازم است تولید مینماید و با سنتز پروتئین و مواد لازم دیگر برشد خود ادامه میدهد. اگر در چنین محیطی یکی از اسیدهای آمینه مثلاً تربیتوفان اضافه شود سنتز آن در داخل سلول متوقف میگردد. تربیتوفان نقش يك کورپرسور را بازی میکند که بافعال کردن یکی از رپرسورها موجب عدم فعالیت ژن‌هایی میگردد که در سنتز تربیتوفان دخالت دارند. در این مورد نیز تازمانیکه سلول احتیاج به آنزیمی دارد آنرا می‌سازد و پس از رفع احتیاج از سنتز آن خودداری میکند.

علاوه بر ایجاد کننده‌ها و کورپرسورها، عوامل دیگری بنام موتازن ممکن است در محیط زیست یافت شوند که با تغییر ساختمان شیمیائی ژن‌ها صفات موجود زنده را بطور دائمی تغییر میدهند (بعبارت دیگر موتاسیون یا جهش تولید می‌نمایند). چون ایجاد کننده‌ها و کورپرسورها در ساختمان شیمیائی ژن‌ها تغییری ایجاد نمی‌کنند تأثیر آنها بر روی فعالیت ژن‌ها موقتی است و تا زمانی ادامه دارد که عوامل مزبور در محیط کشت سلول باقی بمانند. در مقابل، موتازن‌ها بر روی ساختمان ژن‌ها (و در نتیجه صفات سلول) تأثیر دائمی دارند. سلولی که در نتیجه تماس با يك عامل موتازن دستخوش تغییر ژنتیکی (موتاسیون) گردد، نه تنها در غیاب عامل مزبور این تغییر را حفظ میکند، بلکه آنرا به نسل‌های آینده نیز منتقل می‌سازد. بعضی از موتازن‌ها مانند اشعه X و ماوراء بنفش عوامل فیزیکی هستند و پاره‌ای از آنها چون برمو اوراسیل و اسید نیتر و ماهیت شیمیائی دارند.

علاوه بر ژن‌های ساختمانی، ژن‌های تنظیم کننده و اوپراتور نیز ممکن است در اثر موتاسیون فعالیت خود را از دست بدهند. بدیهی است که عدم فعالیت این ژن‌ها موجب از بین رفتن کنترل فعالیت ژن‌های ساختمانی می‌گردد. مثلاً عدم فعالیت ژن تنظیم کننده بتا گالاکتوزیداز موجب میشود که ژن ساختمانی بتا گالاکتوزیداز همواره بصورت فعال باقی بماند و آنزیم مربوطه چه در حضور لاکتوز و چه در غیاب آن سنتز گردد.